

Neergaard ikke været i Assens, og man maatte jo saa med særlig Opmærksomhed lytte til, hvad Venstres Formand, talende i sin gamle Meningsfælles Kreds, nu havde at sige til Vælgerne. Efter at være kommet med de sædvanlige — og jeg kan derfor ogsaa sige nogle ubetydelige — Angreb, som Venstre retter mod det konservative Folkeparti, udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard: Men ogsaa paa anden Maade har det konservative Folkeparti laant villigt Øre til Socialdemokratiets Krav. De Venstremænd, som altsaa overværede denne historiske Begivenhed, som kun foregaar en Gang hver 40de Aar, skulde jo forstaa, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa bekymret hen til de Konservative, der har „laant villigt Øre“ til Socialdemokratiets Krav. Nej — skulde man forstaa — Venstre, det var Partiet, som var det store Bolværk mod Socialdemokratiet. Venstre laante ikke „villigt Øre“ til noget Krav, det støttede ikke Socialdemokratiet, det kunde aldrig falde Partiet ind hverken paa den ene eller den anden Maade at række Haand til noget som helst.

Forleden Dag stod en anden fremtrædende Venstremænd, det ærede Medlem Hr. Kragh — endnu ikke saa fremtrædende som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard — og talte i København. Det var jo ikke nogen historisk Begivenhed, at det ærede Medlem Hr. Kragh talte, men ifølge Venstres Hovedorgan, Dagbladet „København“, spurgte det ærede Medlem Hr. Kragh næsten lige saa bekymret, men ikke evnende at lægge den Bekymring over sin Tone, som er et af de Fortrin, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nu en Gang har: Vi spørger: Hvad vil de Konservative? Og alle rettænkende Venstremænd og helst ogsaa nogle Konservative — hvis der gives saadanne, som giver sig Tid til at læse Dagbladet „København“ — skulde, naar de saa dette, bekymret sige: Er det nu galt igen med de Konservative, som Gang paa Gang hjælper Socialdemokratiet og laaner villigt Øre til Socialismens Krav?

Jeg synes, der kunde være Grund til at minde om dette i Dag, hvor Stillingen jo er den, at vi her i Folketinget staar overfor Vedtagelsen af et Lovforslag, der jo, saa vidt man kan skønne, vil blive denne Rigsdagssamlings eneste betydningsfulde Lovgivningsresultat, og hvor Socialdemokratiets Regering ved Venstres Hjælp faar den Fjer i Hatten, som den i denne Rigsdagssamling gerne skulde have. Jeg siger derfor til ærede Medlemmer af Partiet Venstre, som forsøger med den Agitation,

jeg her har nævnt et Par Eksempler paa — det ene Sted behændigt gjort, det andet Sted lidt klodset —: Lad være med denne Agitation, naar det saa faa Dage efter viser sig, hvordan Forholdet er, naar Stillingen saa er den, at Venstre ud fra sin Opfattelse — det skal jeg ikke sige noget til — mener det rigtigt at slutte Forlig med Radikale og Socialdemokrater og gennemføre dette Forslag. Jeg skal ikke en Gang sige Trekant til Partiet, for selvfølgelig gør Venstre, hvad de mener er rigtigt. (*Martin Hansen*: Ja, naturligvis). Ja, naturligvis, men saa skulde det ærede Medlem Hr. Martin Hansen sørge for, at hans Presse optraadte paa en lidt anden Maade, og jeg vil sige videre til ærede Medlemmer af Partiet Venstre, at naar ... (*Martin Hansen*: Fej først for Deres egen Dør!) ... Ja, jeg kan jo ogsaa citere Pressen, og jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen er en flittig Avislæser, men der er fejet, hvad jeg kommer til om et Øjeblik — jeg siger videre til Partiet Venstre, at naar Stillingen er den, at man føler sig i en ubehagelig Situation, saa skal man ikke, saaledes som det er sket, og saaledes som Venstres Presse har forsøgt det i de sidste Dage, give det Udseende af, at de Konservative har fort en utilbørlig Agitation, at de Konservatives Agitation overfor Venstre er af en særlig slet Karakter. Maa jeg blot nævne et eneste Eksempel. Efter Debatten i Tirsdags kunde man i Venstres Presse hele Landet over læse — og man kunde selvfølgelig læse det ens hele Landet over, man ved jo, hvorfra det udgaar — følgende Overskrift angaaende Grundskyldsforshandlingerne her i Tinget: *De Konservatives Forslag vil forøge de faste Skatter*. Lad os nu sige, hvad det ærede Medlem Hr. Fibiger i Dag har modbevist, at det ærede Medlem Hr. Pinholt virkelig i Tirsdags var saa naiv, at han troede, at han kunde bevise, at de Konservatives Forslag vilde forøge Skatten i København. Lad os sige det! Men er der et eneste Medlem her i denne Sal, der tvivler om, at Meningen med denne Agitation, som man der har sat ind med, er, at der skal danne sig den Opfattelse, at de Konservatives Forslag i Almindelighed vil forøge de faste Skatter? Man glemmer at nævne København og gør det ganske simpelt af en bestemt agitatorisk Grund. Venstres Presse har jo som bekendt en vis Magt, og derfor er det, jeg har Lyst til just fra dette Sted at gøre opmærksom paa den Agitationsmaade, man har anvendt i dette Tilfælde. Jeg kommer